

„Gazeta Lwowska“
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3cej
g. w dzień po południu, z wy-
jątkiem świąt uroczystych i
niedzieli.
Przenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rek-
cudy 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejscowa na rok 12 złr.
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i arty-
kuly nadesłane od jednego
wierza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stepowa od każdej
inseraty 3 cent.
Przesyłki (franco) ad-
biera Administracya Gazety
Lwowskiej. Numer poje-
dyńczy w Expedycyi Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne
od opłaty pocztowej.

Nr. 273.

Poniedziałek 28. Listopada 1869.

Rok wydania 59.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Monachium, 28. listopada. Z powodu rezolucji wyborów do sejmiku całe ministerium podało się wczoraj wieczór do dymisji.

Paryż, 28. listopada. „Patrie“ dowiaduje się, że ultimatum tureckie miało być dzisiaj wysłane do Kairu. „Patrie“ zapewnia, że ultimatum wzywa wicekróla, aby się w ciągu 10 dni poddał woli sułtana, w przeciwnym bowiem razie Porta wyrzuci detronizację Khediwa na rzecz Fazila baszy.

Część nieurzędowa.

Wypadki w Dalmacyi.

„Gazeta wiedeńska“ z dnia 27. b. m. zawiera następujące urzędowe sprawozdanie o wypadkach w Dalmacyi:

„Dnia dzisiejszego nadeszły pierwsze autentyczne doniesienia datowane z Cattaro d. 21. listopada o operacyach przeciwko Krywoży, które generał major hr. Auersperg rozpoczął d. 16. listopada z rana. Pospieszamy podać dotyczące szczegóły, o których nie doniesiono dotąd w drodze telegraficznej. Do tej operacyi użyte zostały wszystkie wojska z brygad generałów Dormusa i Szemica z wyjątkiem batalionu Arcyksięcia Franciszka Karola nr. 52, który zostawiono w Cattaro, i batalionu Arcyksięcia Ernesta nr. 48, który został w Castelnovo.

Pochód odbył się, jak już doniesiono, czterema kolumnami, z których najskrajniejsza wschodnia pod wodzą pułkownika Kaiffela, złożona z 3 batalionów pułku Maroicic nr. 7 i półbaterji raketowej, wyruszyła z Orahovac, miejscowości leżącej na wybrzeżu, przez Ubolac ku Ledenicy.

Druga kolumna pod dowództwem pułkownika Fischera udała się ku temu ostatniemu miejscu z Risano. Składała się z 2 kompanii 9. batalionu strzelców, 2 batalionów piechoty nr. 48 i pół baterji raketowej. Trzecia kolumna złożona z 2 kompanii 9. batalionu strzelców, 3 batalionów pułku Arcyksięcia Albrechta nr. 44 i baterji górskiej, wyruszyła pod dowództwem pułkownika Szimic z Risano do Cerkwicy.

Czwarta kolumna najbardziej ku zachodowi zwrócona, udała się d. 15. pod dowództwem majora Urschitz do Uibli. Składała się z batalionu strzelców

nr. 8 i z półbaterji raketowej, miała zaś podobnie zmierzać ku Cerkwicy.

Generał Dormus z 2 batalionami pułku Arcyksięcia Franciszka Karola nr. 52 i 2 baterjami górskimi pozostał w Risano w rezerwie.

Kolumna Fischera była pierwszą, która wstępując na stromą wyżynę powyżej Risano napotkała na silny opór, ten jednak przy zręcznym prowadzeniu wojsk i skutecznej pomocy baterji górskiej i półbaterji raketowej został pokonany po czterogodzinnej walce.

Walka ta, toczona z wielką ostentacją, zajęła w tak wysokim stopniu uwagę przeciwnika, że kolumna Szemica wstępując na kręte ścieżki, któremi idzie się do Cerkwicy skalistą ścianą powyżej Risano i gdzie małe siły mogłyby stawić nadzwyczajny opór, nie spotkała wcale nieprzyjaciela i zdołała pomknąć aż do Knezlac, dokąd zmierzał najwyższy dowódca z główną kwateryą.

Na grzbiecie powyżej krętych ścieżek wzięto się zaraz do budowy przygotowanej już strażnicy, dla obrony której zostawiono 2 kompanie. Budowę ukończono w noce z 16. na 17. b. m.

Drugą strażnicę zaczęto budować na grzbiecie pod Ledenicą po zajęciu tego miejsca, ale dla trudności w dowożeniu materiału, zdołano ją ukończyć dopiero w ciągu d. 17.

Kolumna majora Urschitz po nadzwyczaj uciążliwym marszu przez góry Celina przybyła d. 16. wieczór, nie napotkawszy nigdzie na większy opór, do Uniriny, której miała iść także trzecia kolumna, i utorowała jej drogę.

Kolumna pułkownika Fischera obsadziła jeszcze d. 16. Ledenicę i aby mogła łatwiej atakować wązów pod Ledenicą, wzmocniona została baterją górską z rezerwy.

Pierwsza kolumna pod dowództwem pułkownika Kaiffel, mając bardzo uciążliwą drogę, dotarła tylko do Ubalac, a zatem dopiero nazajutrz zdołała połączyć się pod Ledenicą z kolumną pułkownika Fischera.

Do strażnicy w Cerkwicy d. 17. b. m. przybyła najprzód kolumna majora Urschitz; później nadejści tam kolumna pułkownika Schimitz, przy której znajdował się także jen. maj. hr. Auersperg. Dwie kompanie z tej kolumny zostawiono w Knezlac a trzecią w Napoda.

że nie zgodzono się jeszcze, kto jest kompetentnym do ich wydania, Rada państwa czyli też Sejm krajowe.

Według §. 11. lit. k. ustawy zasadniczej państwa z d. 21. grudnia 1867 Nr. 141 do zakresu Rady państwa należy prawodawstwo cywilne z wyjątkiem prawodawstwa co do takich spraw, które na zasadzie ordynacyi krajowych i teje ustawy zasadniczej należą do kompetencyi Sejmów.

Komasacya jest w związku z kulturą krajową, jest sprawą wielkiego znaczenia; ustawa o komasacyi nie może być wydana bez postanowień co do rozmaitych gałęzi prawodawstwa cywilnego.

Jest rzeczą prawie niepodobną oddzielić takie postanowienia pewną granicą pomiędzy prawodawstwem państwowem a krajowem. Jeżeli to jednak nastąpi, ustawa przestanie być jednolitą, związek logiczny zostanie uroniony, a główny cel, szybkie przeprowadzenie komasacyi nie będzie osiągniętym.

Ale też nie jest prawdą, że postanowienia ustawy komasacyjnej ograniczają prawa materialne jak to postolicie sądzą. Owszem nie naruszają one, nie ograniczają i nie pozbawiają nikogo praw materialnych, orzekają one tylko przeniesienie prawa własności z dawcy, fidei komisji itp. z jednej posiadłości na drugą równej wartości, a lepiej zagospodarować się dającą, przyczem rozstrzygają nie prawa cywilne, lecz względy rolnicze. Zresztą nawet co się tyczy najważniejszego z tych praw t. j. prawa własności, §. 364 p. kod. cyw.

Aby pochód ułatwić i zabezpieczyć, hr. Auersperg kazał najprzód oddziałom pobocznym oczyścić górujące wyżyny. Powstańcy cofnęli się, nie śmiąc stawić oporu.

Batalion strzelców nr. 8, który przybył najprzód do Cerkwicy, wysłał ztamtąd dwie kompanie, aby jeźli się da, opanowały wyżyny górujące nad wniściami do wąwozu Han. Ale te dwie kompanie już w lesie w kierunku północno-wschodnim od Krywoży napotkały na tak silny opór, że major Urschitz z dwoma innymi kompaniami i półbaterją raketową musiał zdążyć za nimi na pomoc, a baterja górską z grzbiecie pod Cerkwicami żwawo utrzymywała ogień. Noc przerwała walkę, w której było rannych 8 strzelców, a podoficer i 4 strzelców poległo. (Dok. nast.)

„Inwalid“ powtarzając artykuł „Timesa“ o uzbrojeniu armii rosyjskiej dodaje następującą uwagę: „Rosya wydoskonala swą armię odpowiednio swej potędze i stanowisku. Rosyi nie może nikt zarzucić, że nie postępuje równym krokiem z innymi europejskimi mocarstwami. Spokojna i systematyczna reforma armii rosyjskiej, która stanowi kontrast do owych gorączkowych wysiłeni innych mocarstw, nie zagraża wcale Europie, lecz owszem przyczynia się do utrzymania powszechnego spokoju. Podczas ostatnich 15 lat Europa cała przypuszczając konieczność wojny, spoglądała ciągle na nas. Rosya oświadczała się zawsze za utrzymaniem pokoju i odpowiadała tylko wtedy na zarzuty Europy, gdy ta mięszała się do jej spraw wewnętrznych.“

O przebiegu przesilenia w ministerjum francuzkiem pisze „Patrie“: „Emil Ollivier powołany przez cesarza na konferencyę do Compiègne oświadczył gotowość objęcia teki ministeryalnej. Oświadczył jednak przytem, że nie chce być „anektowanym“ do nowej kombinacyi, lecz musi mieć swobodę zupełną w wyborze swych kolegów, a tych wybierze sobie z grona deputowanych, którzy zawsze szli z nim zgodnie. Zarazem oświadczył Ollivier, że nie odrzuci ofiarowanej pomocy tych członków obecnego gabinetu, którzy odpowiedzą jego planom i kombinacyom. Ten ostatni punkt wywołać miał pewne nieporozumienie między Ollivierem i jego przyjaciółmi, wskutek czego rozpoczęte rokowania zostały odroczone. Jeszcze przedtem miał Olli-

Część historyczno - statystyczna.

o potrzebie komasacyi gruntów.

(Dokońc. enie)

Wydano kilka ustaw mających na celu ułatwienie komasacyi jakoto: względem wolności dzielenia gruntów, względem uwolnienia od opłat przy przeprowadzaniu komasacyi, względem praw i postępowania przy hipotecznym dzieleniu nieruchomości. W każdej z tych ustaw postawiono jednak na pierwszym planie względy polityczne lub administracyjne, finansowe lub prawnicze, a chociaż rolnictwo odniosło pewną korzyść z tych ustaw, to przecież nie miało na nie takiego względu, na jaki zasługiwało i jakiego w tych kwestyach słusznie domagać się powinno.

Każda z tych ustaw pochłonęła nie mało czasu i sił; zdawało się, że gdy zapomocą tych ustaw wszystkie przeszkody usunięte zostaną, komasacya same przez się przyjdzie do skutku; sądzono że ustawa o komasacyi jest już zbyt, lub odkładano ją do przyszłych czasów.

Prawie każda z tych ustaw, jeżeli miałyby ułatwić komasacyę, potrzebując komentarza, uzupełnień, które tylko ustawa o komasacyi nastroczyć może.

Trudność wydania takich jednolitych ustaw o komasacyi dla poszczególnych krajów pochodzi głównie ztąd,

dozwala ograniczyć je ze względu na dobro publiczne. Zarówno prawodawstwo państwowe jak i krajowe posiada moc wydawać ustawy mające na względzie dobro publiczne, z zastosowaniem §. 364 p. kod. cyw. Gdyby prawodawstwo krajowe nie było w tym względzie kompetentnem, nie mogłoby wydać nawet ustawy o ochronie ptaków pożytecznych, boć i taka ustawa jest ograniczeniem prawa własności.

Z tego powodu niektóre Sejmy krajowe poczyniły już pierwsze kroki w kwestyi komasacyi. Tak Sejm morawski już w r. 1868 przyjął jednogłośnie ustawę o komasacyi, biorąc za podstawę uchwały większości a więc przymus. Sejm niższo-austryacki nie przyjął projektu podobnej ustawy ale nie skutkiem wątpliwości, czy jest do tego kompetentnym lecz z innych powodów.

Postanowienia które bezwarunkowo prawodawstwu państwowemu zastrzeżone być winny, np. względem kwestyi opłat, jeżeliby zdawały się konieczne potrzebnymi do przeprowadzenia komasacyi, możnaby umieścić w ustawach krajowych, a oznaczenie kiedy mają wejść w życie, zostawić prawodawstwu państwowemu. — Prawodawstwo krajowe mogłoby z łatwością sformułować swoje wnioski odpowiednio do stosunków kraju, a prawodawstwo państwa powinno by przydzielone mu postanowienia osądzić i postawić w ścisłym związku z prawodawstwem krajowem.

vier oświadczyć cesarzowi, że więcej pomódz mu może jako deputowany i głowa pewnego stronnictwa, niżeli jako prezydent nowego ministerstwa. Obecnie myśli Olivier o nowem przekształceniu stronnictwa lewego centrum. Rozwiązanie izby uważa w obecnej chwili i sytuacji za środek niepraktyczny a nawet niebezpieczny.

Do „Köln. Ztg.“ piszą z Paryża: „Wieczorem 22. b. m. zgromadziło się około 64 członków ciała prawodawczego w pałacu burbońskim dla porozumienia się co do wyborów. Na zgromadzeniu tem obecni byli członkowie umiarkowanego stronnictwa 116, dalej członkowie stronnictwa liberalnego, wreszcie członkowie innych stronnictw rozmaitych odcieni. Po dłuższej naradzie uchwalono wybrać prezydentem Schneidera, pierwszym zastępcą prezydenta Talhoueta, drugim zastępcą Buisson-Billoulta, a trzecim exministra Pinarda. Gdyby potrzeba istotna wymagała czwartego zastępcy prezesa postanowiono wybrać członka lewicy E. Picarda. Lista ta przejdzie prawdopodobnie w ciele prawodawczem. Skrajna prawica zwołała wprawdzie na niedzielę nowe zgromadzenie swych członków, by ułożyć inną listę kandydatów, lecz zdaje się, że z wyjątkiem Schneidera przyjmie do swej listy te same nazwiska. Pogłoski o nowej zmianie ministerstwa są tylko echem przebytego już przesilenia. Schneider dał cesarzowi do zrozumienia, że z dawnym ministerstwem nie mógłby wystąpić przeciw izbie. Lecz pogłoski te wszystkie nie zasługują na wiarę, dopóki warunki postawione przez E. Oliviera nie otrzymują pisemnej aprobaty cesarza, a do tego jeszcze dotąd nie przyszło. Książę Napoleon nie kryje się wcale z swem życzeniem objęcia teki prezydenta ministerstwa, gdyby zaraz przy-

tem otrzymał do dowolnego użytku także i dekret rozwiązujący izbę. Lecz cesarz nie myśli nawet pod tym względem uczynić zadość życzeniu swego brata stryjecznego. Jeżeli prawdziwą jest pogłoska, że Rouher zachęca listownie cesarżowę do rychłego powrotu z Egiptu, to powodem tego listu jest niezawodnie powyższa wiadomość. Cesarzowa jednak zapewne nie przybędzie przed 30. b. m., gdyż podróż do Tuluonu potrwa pięć dni. Zaledwie otworzono kanał suezki, ogromny popłoch powstał pomiędzy właścicielami jego akcyi. Według ostatnich wiadomości telegraficznych miało się bowiem pokazać, że wielkie okręty handlowe nie będą się mogły przeprawić przez kanał. Pogłoski jednak dotąd jeszcze żadne bliższe wiadomości nie potwierdziły. Mówią, że Cesarz i cesarżewicz wyjadą na powitanie powracającej cesarżowej aż do Fontainebleau. Cesarzowa nawet podczas swego pobytu w Egipcie miała się żywo zajmować polityką. Ze dotychczas nie ustąpiło jeszcze obecne ministerstwo, przypisać należy wpływom cesarżowej, która stara się usilnie przewlec stanowcze załatwienie tej sprawy aż do swego powrotu.“

Wybory paryskie położyły wreszcie kres tłumnym zgromadzeniom, hałaśliwym demonstracyom i gorączkowemu nastrojowi całej ludności. Paryż przybrał dawną swą fizyonomję. Obecna sytuację określa „Journal des Debats“ temi słowy: „Twierdzimy bez przesady, że rezultat obecnych wyborów jest skromnym ale otwartym tryumfem dla stronnictwa liberalnego. W trzech okręgach otrzymali większość kandydaci, którzy dają nam pewną rękojmię, że bronieć będą sprawy wolności i porządku. W dwóch okręgach wybrano pp. Cremieux i Arago, a w czwartym okręgu wyborczym odnieśli pp. Glais-Bizoin i Allou zwycięstwo nad Brissonem, obrońcą rzeczy-

pospolitej z Bożej łaski. Wybrano wprawdzie Rocheforta, ale rezultatu podobnego spodziewać się można było już z góry w ultra-radykalnym pierwszym okręgu wyborem. Rochefort otrzymał większość 3000 głosów. „Kandydat cudowny“, „kandydat zesłany przez Opatrzność“ otrzymał mniej głosów, niż zdrajca Gambetta, a jego przeciwnik Carnot pozyskał 1000 głosów. Pan Carnot i jego przyjaciele nie mają tedy żadnego powodu do żalu. Podjęli oni w ostatniej chwili walkę trudną, przyczynili się do upadku swego zwolennika i popsuli cały moralny efekt tej sprawy. We wszystkich okręgach wyborczych ponieśli klęskę kandydaci socjalistyczni i kandydaci rzeczypospolitej z Bożej łaski. Gent otrzymał tylko 5000 a Brisson 6900 głosów. Manifestacya kandydatów, którzy nie chcieli złożyć przysięgi, nie udała się w sposób okropny. Jeżeli porównamy z sobą cyfry ogólne i postawimy pytanie, które stronnictwo postąpiło od czasu ostatnich wyborów, jeżeli wreszcie zważymy i ten fakt, że walka wyborcza wrzała obecnie w najradykalniejszym obozie z całej Francyi, to przyjdziemy do tego przekonania, że opinia publiczna oświadczyła się za legalną opozycją przeciw systematycznej rewolucyi. Przyjaciół wolności rezultat ten zatrzwać nie powinien.“ Nie tak różowo kreśli „Constitutionnel“ obecna sytuację we Francyi. Wyborem Rocheforta najmocniej niepokoi się ten dziennik. „Jeżeli — pisze „Constitutionnel“ — należelibyśmy do tych, którzy w dzisiejszej wolności upatrują przyczynę ruiny dynastyi francuskiej, to paryskie wybory dostarczyłyby nam w takim razie silnego argumentu. Z tryumfu, który nad nami odniosły organa stronnictwa nieprzeblaganych, skorzystają zapewne Paryżanie reakcyjni. Nie sądzimy jednak, by opozycya miała jaki powód do radości i unie-

Dokumenty i dyplomy.

W i e l i c z k a.

R. 1609, 1633, 1646, 1649, 1670, 1676.

Król Jan III. ponawia dokument króla Michała; obejmujący wcielenie wójtostwa do Wieliczki przez Zygmunta III. i zatwierdzenie przywilejów przez Jana Kazimierza.

(Ciąg dalszy.)

164 Exemptiones ac libertationem vigore Constitutionis Anni Millesimi Sexcent-
165 tesimi Trigesimi Terti ab omnibus Stationibus | et exactionibus Mili-
166 tum, omnesq(ue) alias consuetudines Isudabiles, necnon depositoria Decreta
167 Concessionones, Plebiscita, Senatusconsulta, Inscriptiones, Cessionones, | Exemptio-
168 nes, Artificum et Contuberniorum Fraternalitates, eorumq(ue) Priuilegia, | Et
169 præcipue Priuilegium Serenissimi olim Vladislai Quarti Fratris N(ost)ri cha-
170 rissimi de data Varsauie Die XXII Mensis Decembris | Anno Domini Mille-
171 simo Sexcentesimo Quadragesimo Sexto Contubernio Salis inciso-
172 rum ¹⁶) alias ¹⁶) Stolnikom y Kopaczom ratione meliorationis Solutio|nis ac
173 Mensuris benignè collatis, necnon prærogatiuas, indulta, quietationes et | alia
174 omnia munimenta tam pargamenea quam papirea, tam Constitutionibus | Regni,
175 quam etiam per Serenissimos olim Sigismundum Tertium Parentem, Vladi|slaum
176 Quartum Fratrem N(ost)rum charissimum, aliosq(ue) quosuis Duos Reges,
177 Principes, Duces, ac Prædecessores N(ost)ros, ac alias quascunq(ue) perso-
178 concessa, datas et concessas, | iustas et legitimas tam in genere quam in
179 specie, ita vt generalitas specialitati | Et specialitas generalitati non derogat,
180 in omnibus eorum earumq(ue) articulis, punctis, | clausulis, conditionibus, ac
181 si hic de verbo ad verbum inserta essent, authoritate N(ost)ra | Regia ap-
182 probandum) esse duximus, prout approbamus, et confirmamus præsentibus
183 l(ite)ris N(ost)ris, decernentes easdem, in quantum juris est, et usus earum
184 pr(æ)sentibus manu | N(ost)re subscrip(t)as Sigillo Regni muniri iussimus. Da-
185 tum Craconiae in Comitatus Regni | G(e)n(er)alibus Felicis Coronationis
186 N(ost)rae Die VI. February Anno D(omi)ni Millesimo || Sexcentesimo
187 Quadragesimo Nono, Regnorum N(ost)rorum Poloniae et Sveciae Anno
188 Matthia Lvbinski | Archiepiscopo Gnesnen(si) Legato Nato, Regniq(ue) Pri-
189 mate, Petro Gembicki Cra|couiensis, Nicolao ab Olexow Gniewosz Vladis-
190 lauien(si), Andrea | Szoldrski Posnaniens(is), Pavlo Piasecki Præmyslien(si),
191 Andrea | a Leszno Leszczyński ¹⁷) ViceCancellario Regni, Stanislawo Pstro-
192 kon|ski Chelmen(si) Episcopo, Symone Szawinski Bresten(si), Hieremia Ko-
193 rybuth | Wiśniowiecki, Terrarum Russiæ Palatinis, Stanislawo Witowski Sen-
194 mirien(si), | Michaele Comite a Tarnow Woynicen(si), Castellanis, Georgio a
195 Tęczyń Ossolinski | Supremo Regni Cancellario Lubien(si), Brodnicen(si),
196 Lubaczouien(si), | Adzelen(si), Derpaten(si) etc. Cap(ita)neo. Joanne Nicolao de
197 Żurów Daniłowicz | Supremo Regni Thesaurario. Martino Starczowski Refe-
198 rendario | Regni Stanislawo Skarszewski Cap(ita)neo Stezyen(si) Regente
199 Cancellariæ Regni, Thoma de Rupniow Vieyski Custode Gnesnen(si) Præ-
200 p(osi)to Varsauien(si) Matthia Cielecki Sacræ Reg(iæ) M(ajes)t(at)is Secre-
201 Casimirus Rex Locus Sigilli Cancellariæ Regni Maioris Thomas Vieyski
Reg(i)æ M(ajes)t(at)is ¹⁸) m(anu)p(ro)pria.

wyjątkowości i uwolnienia, a swolniasza wyjęcie i uwolnienie w moc ustawy z roku 1633go od wszelakich stanowisk i poborów wojskowych; dalej wszystkie inne a chwalebne zwyczajnie tudzież składy, wyroki, nadania, uchwały gminne i radne, zapisy, ustępstwa, wyjątki, rzemieślnicze i cechowe stowarzyszenia i przywileje ich, a osobliwie przywilej Najjaśniejszego świętej pamięci Władysława IV. Brata Naszego najukochańszego, we Warszawie dnia 22go miesiąca grudnia roku Pańskiego 1646go cechowi Stolników i Kopaczów soli względem podniesienia zapłaty od miar łaskawie danego; także odszczególnienia, przyzwolenia, pokwitowania i wszelkie inne dokumenty pergaminowe albo papierowe, tak w skutek ustaw koronnych, jako też przez Najjaśniejszych świętej pamięci Zygmunta III. Ojca, i Władysława IV. Brata Naszego najukochańszego przez któregokolwiek ze świętej pamięci Królów i Książąt a Poprzedników Naszych, lub przez któregokolwiek osoby duchowne czy świeckie temuż Miastu Naszemu Wielicze dane i udzielone a słuszne i prawowite, nie tylko w ogólności ale i w szczególności, tak izby ogólności szczególności a szczególność ogólności nie ujmowała, we wszystkich roździalach, orzeczeniach, okresach i warunkach, jakby tu dosłownie zamieszczane były, powagą Naszą królewską uznać i zatwierdzić, jakoż uznajemy i zatwierdzamy niniejszym listem Naszym rozporządzając, iż w należytej mocy i modze być mają, o ile w używaniu są, i słuszność na to dozwala. W dowód czego niniejsze ręką swoją podpisałwszy, pieczęcią koronną stwierdzić poleciliśmy. Dano w Krakowie na Sejmie walnym szczęśliwej koronacji Naszej dnia 6go lutego roku Pańskiego Tysięcznego Sześćsetnego Czterdziestego Dziewiątego, a w pierwszym Naszego panowania w Polsce i Szwecyi w przytomności Najprzewielebniejszych i Przewielebnych, Wielmożnych, Rodowitych: Macieja Łubińskiego, Arcybiskupa gnieźnieńskiego, Legatu urodzonego i Prymasa; Piotra Gębickiego krakowskiego, Mikołaja z Oleksowa Gniewosza wrocławskiego, Andrzeja Szodrskiego poznańskiego, Pawła Piaseckiego przemyskiego, Andrzeja na Lesznie Leszczyńskiego chełmieńskiego a Podkanclerszego koronnego, Stanisława Pstrokońskiego chełmskiego — Biskupów; Szymona Szczawińskiego brzeskiego, Jeremiego Korybuta Wiśniowieckiego ziem ruskich — Wojewodów; Stanisława Witowskiego sandomierskiego, Michała Hrabiego na Tarnowie wojnickiego — Kasztelanów; Jerzego z Tęczyń Ossolińskiego. Kanclersza wielkiego koronnego a lubelskiego, brodnickiego, lubomelskiego, lubaczowskiego, ryckiego, adzelskiego, dropackiego itd. Starosty; Jana Mikołaja z Żurowa Daniłowicza Podskarbię koronnego; Marcina Starczowskiego Referendarza koronnego; Stanisława Skarszewskiego, Starosty stezyckiego a Rejenta Kancellaryi koronnej; Tomasza z Rupniowskiego Ujejskiego, Kustosza gnieźnieńskiego a Proboszcza warszawskiego, i Macieja Cieleckiego — Sekretarzów Jego Królewskiej Mości, tudzież bardzo wielu innych na terażniejszy Sejm przybyłych. Jan Kazimierz Król. Miejsce pieczęci większej Kancellaryi koronnej. Ujejski Królewskiej Mości Sekretarz ręką swoją.

¹⁶ i ¹⁷) W dokumencie „inciso“ bez znaku skrócenia i „alya“. ¹⁷) Opuszczone: „Culmensis“. ¹⁸) Opuszczone: „Secretarius“.

(Dokończenie nastąpi.)

sienia. Pan Rochefort nie posiada ani inteligencji męża stanu, ani wymowności trybuna, ani temperamentu bohatera barykad. Za kilka dni zobaczymy go w izbie deputowanych. Ci, którzy tylko słuchają chwilowych podszeptów nienawiści i politycznych namiętności, cieszyć się będą mocno, że mają tak niedołążnego lecz krzykliwego reprezentanta. Co do nas, ubolewamy mocno nad tem, że Paryż nastęrczył Europie powód do pogardliwego uśmiechu. „Radyczny „Rappel“, główny obrońca Rocheforta, cieszy się ogromnie i zadowolona się nawet wyborem innych kandydatów. Inaczej pisze „Reveil“ którego kandydatem był Ledru - Rollin. Na tego kandydata we wszystkich okręgach wyborczych głosowało za ledwie 6000 wyborców. To też „Reveil“ jest niezadowolony i występuje przeciw pp. Glais - Bizoin i Cremieux. Dziennik ten upomina teraz rząd, by nie podejmował żadnych gwałtownych kroków, gdyż ma przeciw sobie opozycję całego narodu. Rouher nie omieszka zapewne wyzyskać wszystkich słabych stron obecnej sytuacji. Organ jego „Le Public“ wykazuje niedołążstwo stronnictwa tierspartii, które nawet nie stanęło na placu boju, a rezultat dzisiejszych wyborów uważa jako groźny objaw wzrastającego tryumfu idei rewolucyjnej.

Dzienniki florentyńskie z dn. 24. b. m. zajęte są kombinacjami nowego gabinetu. „Diritto“ wspomina o jakiejś konferencji króla z generałem Cialdinim. — „Nazione“ twierdzi, że dymisja gabinetu hr. Menabrey nie jest jeszcze wprawdzie stanowczo przyjętą, że jednakże Lanza otrzymał już zlecenie utworzenia nowego gabinetu. „Italie“ zapewnia, że Lanza przyjął to zlecenie i dodaje przytem, że niektórzy członkowie dawnego gabinetu, a mianowicie Marchese Rudini wejdzie w skład nowego ministerium. Medyolański dziennik „Pungolo“ wspomina o następnej kombinacji: Lanza, Minghetti i Rudini. „Gazz. del Popolo“ twierdzi, że Lanza przyjął wprawdzie polecenie utworzenia nowego ministerstwa, że jednakże sam waha się wstąpić do niego.

Na posiedzeniu drugiej izby włoskiej z dnia 23. nowy prezydent Lanza zajął swe miejsce i podziękował deputowanym za ten objaw wysokiego zaufania. W mowie swej przypomniał nowy prezydent deputowanym, że przed 15 miesiącami ustąpił z tego miejsca, by wystąpić mógł przeciw projektowanej podówczas ustawie, która zdaniem jego mogła przynieść nieobliczone szkody finansom i kredytowi państwa. Dalej wspominał Lanza o trudności swego stanowiska w obecnej chwili, gdy wszystkie stronnictwa rozpadły się na tak namiętne i przeciwne obozy. W końcu wyraził nowy prezydent swą nadzieję, że poczucie patriotyzmu i obywatelskich obowiązków skłoni deputowanych do solidarnego wystąpienia dla dobra ojczyzny zwłaszcza na polu finansów. Lanza upomina, by zasada viribus unitis zwyciężyła nad osobistemi niechęciami i rekreminacyami. Na posiedzeniu senatu z tegoż dnia odczytano i przyjęto projekt adresu, który ma być odpowiedzią na mowę tronową. Co do głównych swych zarzysów adres ten jest niejako tylko parafrazą mowy tronowej.

Król Wiktor Emanuel przybył 23. b. m. o godzinie 5. po południu do Floreny. Ludność witała króla na dworcu entuzjastycznie. Naczelnicy wszystkich władz i urzędów czekali na króla w wielkim salonie na dworcu. Król wygląda bardzo dobrze, a to serdeczne przyjęcie wprawiło go w wesołe bardzo usposobienie. Na drugi dzień po swem przybyciu do Floreny król telegrafem przesłał Najjaśniejszemu panu swe ubolewanie, że dla nadwątłego stanu zdrowia nie będzie mógł przedsięwziąć podróży do Brindisi. Dla tego też zjazd ten na czas jakiś zostanie odroczone. W telegramie tym wyraził król nadzieję, że rychło może przyjdzie sposobność, przy której zjazd ten odroczone przyjdzie do skutku.

„Puente de Alcolea“ otrzymał z Sewilli listy, które donoszą, że andalusecy federatywni republikanie przeszli do obozu unitaryuszów.

Od kilku dni publiczność zajmuje się znowu żywo Karlistami. Utrzymują, że oficerowie karlistowskiej w pierwszych dniach przyszłego tygodnia zbiorą się w Bayonne pod przewodnictwem Cabrery na radę wojenną, poczem wydane być mają manifesty do narodu hiszpańskiego i armii, wzywające do rokoshu. Jeden z republikańskich dzienników tak daleko idzie, że oznacza 11. grudnia jako dzień, w którym nowe powstanie ma wybuchnąć. „Iberia“, której uwagi są wyrazem najwyższych intencji, zapewnia bardzo kategorycznie, że kwestya karlistowska, gdyby dopo-

wtórnego powstania przyszło, pogrzebanąby była in aeternum.

W Havanie ogłoszono dekret regenta Ser-rano tyczący się wolności religijnej. Dekret ten brzmi: Zgodnie z propozycją ministra kolonii i za zezwoleniem rady ministrów dekretuję, co następuje: 1) Zabezpiecza się niniejszem wszystkim mieszkańcom hiszpańskich Antylów wolne wykonywanie ich religii, jaką wyznają, przez publiczne i prywatne nabożeństwo bez dalszych ograniczeń, wyjąwszy tych, jakie przepisują moralność i prawo. 2) Otrzymanie i sprawowanie wszystkich publicznych urzędów tudzież wykonywanie cywilnych i politycznych praw nie jest zawieszem od wyznania religijnego. 3) Rząd ma kortexom zdać sprawę z wykonania tego dekretu.

O biskupie, którego aresztowano z Havany wzmiankuje sprawozdawca paryski do „Timesa“, że tenże był dawniej kapitanem w oddziałach karlistowskich i znanym z dumnego i nieugiętego charakteru. Pod Lersundim skompromitował się mocno i dlatego odesłano go do Europy. Pomiędzy innymi z powierzonej mu sumy 40.000 liwrów 20.000 odesłał Papieżowi, pomimo że pieniądze te na całkiem inne rzeczy przeznaczone były. Dyecezya Havana jest wyjątkowo bogato udotowana, lepiej nawet niż archidyecezya kubańska. Biskup jedynie na uroczyste zapewnienie, że się poprawi, otrzymał pozwolenie powrotu do Havany. Sprawozdawca zauważa, że już od dawnego czasu była mowa pomiędzy Karlistami paryskimi, iż im ma z Kuby nadejść pomoc. Biskup był przeznaczony do przewiezienia tych subsydjów a znaczne sumy w złocie i biletach kasowych, jakie przy nim w Kadyksie znaleziono, były to oczekiwane dary z Kuby.

Korespondent wiedeński dziennika „Morning Herald“ twierdzi, że dyplomatyczna czynność hr. Beusta podczas ostatniej podróży na wschód odniosła pomyślne rezultaty. Najważniejsze powody nieporozumienia pomiędzy sułtanem a khediwem usunięto zdaniem tego korespondenta na czas dłuższy. Sułtan miał odstąpić od tych żądań, które odnoszą się do politycznego stanowiska wieckróla i nie odstępował jedynie od tych, które tyczą się jego godności i zwierzchnictwa. Ostatnie wiadomości jednak nie potwierdzają domysłów pokojowych tego korespondenta.

Wspomnienia.

(Uroczyste otwarcie szkoły dramatycznej) odbyło się wczoraj w sali ratuszowej o godzinie 12. w południe. Posiedzenie zagał hr. J. A. Fredro prezes Towarzystwa przyjaciół sceny narodowej, za którego inicjatywą i staraniem szkoła dramatyczna założona została. W mowie swej podniósł hr. A. Fredro ważność i doniosłość, pierwszą w naszym kraju podobnej instytucji, i wyraził nadzieję, że instytucja ta jakkolwiek na słabych dzisiaj oparta funduszach, potrzebą swej egzystencji i zadaniami swym potrafi sobie wywalczyć przychyłność i pomoc całej publiczności. Dalej podziękował mowca wszystkim, którzy wsparli już w samym związku szkoły dramatycznej a mianowicie księciu Jabłonowskiemu, kuratorowi fundacyi Skarbkwskiej, radzie miejskiej itd. Po hr. Fredrze wstąpił na trybunę obecny dyrektor szkoły dramatycznej Karol Królikowski i wygłosił mowę inauguracyjną. W mowie tej podniósł pan Królikowski znaczenie sceny narodowej i potrzebę założenia szkoły dramatycznej. Zwracając się do siedzących obok trybuny uczniów i uczennic szkoły dramatycznej gorąco zachęcał ich, by przygotowali w sobie naukę i ewinciem, zapal i zamilowanie do zawodu dramatycznego. Po panu Królikowskim odczytał pan Władysław Zawadzki zajmującą rozprawę, która była niejako poglądem historycznym na początek i rozwój teatru polskiego. Zaczynając od chwili, w której teatr polski nie mając stałego przybytku ograniczał się na gronach amatorskich, prelegent w dalszym toku swej rozprawy określił stanowisko, usiłowania i zasługi Bogusławskiego i Kamińskiego, którzy w dziejach teatru polskiego zyskali sobie niespożyty sławę. W końcu odczytał sekretarz Towarzystwa przyjaciół sceny narodowej sprawozdanie z czynności komitetu, który się zajął zawiązaniem szkoły dramatycznej i ogłosił jej regulamin. Publiczność licnie zgromadziła się na tę uroczystość.

(Wypadek miejscowy.) D. 26. b. m. Franciszek Makowski pomocnik ślusarski z pracowni Karola Ludwika zgnieciony został przy przesuwaniu wagonów i od razu wyzionął ducha.

(Sprostowanie.) Dzienniki tutejsze podając wiadomość o fundacyach dobroczynnych p. Majera Kallira wymieniają go jako prezesa izby handlowej i przemysłowej w Czerniowcach, gdy tymczasem jest on prezesem takiejże izby w Brodach. Tem samem prostujemy i naszą omyłkę drukarską w doniesieniu o tych fundacyach zamieszczonym w Nr. 268 G. Lw. z dn. 23. b. m., gdzie wymieniono p. Majera Kallira jako prezesa izby handlowej i przemysłowej w Wiedniu.

(Samobójstwa.) W Majdanie w pow. nadwórniańskim znaleziono dnia 15. b. m. zwłoki Michała Zahorskiego z Zarzycza, wyrobnika, z poderzniętem gardłem. Wytożzone natychmiast śledztwo sądowe, nie wyswieciło dotąd czy Zahorski popełnił samobójstwo, czyli też przez kogo innego został zamordowany. W Zaskowie w pow. lwowskim g. 21. b. m. powiesiła się Onyszka Turowna, która od dłuższego już czasu cierpiała obłąkanie.

(Nowa stacya pocztowa.) Od dnia 1. grudnia b. r. będzie urządzony nowy urząd pocztowy w Krasieczynie.

(Demonstracya polityczna w Warszawie.) „Neues Fremdenblatt“ otrzymuje z Warszawy następujące ciekawe doniesienie: Na pierwszym przedstawieniu nowego baletu odtańczono mazura z brawurą i tak doskonale, że na głośne oklaski publiczności musiano go powtórzyć. Obecny na przedstawieniu tem komisarz dopatrył w tem demonstracyi politycznej i aresztował ośmiu chłopaków, którzy najwięcej krzykeli: da capo. Nazajutrz w sieniach teatru przyklepiono uwiadomienie policyjne, że „da capo“ jest zakazanem.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 27. listop. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 $\mathcal{L}$ 8 zlr. 60 c. do 8 zlr. 70 c., żyto 160 $\mathcal{L}$ 4 zlr. 70 c. do 4 zlr. 75 c., jęczmień 140 $\mathcal{L}$ 4 zlr. 90 c. do 5 zlr. — c., owies 100 $\mathcal{L}$ 3 zlr. — c. do 3 zlr. 20 c., kukurudza 170 $\mathcal{L}$ 4 zlr. 50 c. do 4 zlr. 60 c., hreczka 140 $\mathcal{L}$ 4 zlr. 60 c. do 4 zlr. 70 c., konieczyna 180 $\mathcal{L}$ 42 zlr. — c. do 44 zlr., rzepak 150 $\mathcal{L}$ 13 zlr. 70 c. do 14 zlr. — c., lnianka 150 $\mathcal{L}$ 10 zlr. 75 c. do 11 zlr. — c., groch 180 $\mathcal{L}$ 5 zlr. 50 c. do 6 zlr. — c.; łój 100 $\mathcal{L}$ 32 zlr. 50 c. do 33 zlr. — c., potaż drzewny 100 $\mathcal{L}$ 14 zlr. 50 c. do 15 zlr. 50 c., chmiel 100 $\mathcal{L}$ 50 do 55 zlr.; spirytus wiadro 13 zlr. — c. do 13 zlr. 25 c.

Ceny targowe w miesiącu paźdz.:

Jasło	Miejsce targowe				
	Rymanów	Brzozów	Dynów	Sanok	
	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.
w walucie austriackiej					
Mec pszenicy	4 20	4 45	4 49	4 80	4 57
„ żyta	3 . . .	3 . . .	3 39	3 40	3 38
„ jęczmienia	2 50	2 41	3 . . .	2 30	2 44
„ owsa	3 . . .	1 50	1 45	1 60	1 56
„ hreczki	2 . . .	2 . . .	2 . . .	2 . . .	2 . . .
„ kukurudzy	2 . . .	2 . . .	2 . . .	2 . . .	2 . . .
„ ziemniaków	75	1 . . .	1 . . .	80	1 24
Grochu	4 37	3 33	3 33	3 33	3 33
Cetrar siana	1 20	1 20	1 20	1 10	1 10
Sąg drzewa twardego	5 50	5 50	5 50	4 60	4 82
„ miękkiego	3 65	3 50	3 50	3 40	3 24
Funt mięsa wołowego	14 . . .	16 . . .	16 . . .	18 . . .	16 . . .
Miara wina	70 . . .	70 . . .	70 . . .	1 50	1 90
„ piwa	16 . . .	16 . . .	16 . . .	20 . . .	16 . . .
Wyrobnik z wiktem	25 . . .	18 . . .	18 . . .	20 . . .	20 . . .
„ bez wiktu	50 . . .	40 . . .	40 . . .	35 . . .	40 . . .

Ostatnia poczta.

Cattaro, 25. listopada po południu. Komunikacyę telegraficzną, którą burza wczoraj rano przerwała, przywrócono. Pora zimowa już się zaczęła, od czterech dni panują wichry, ulew i burze. Wojsko nie mogło dłużej pozostać na słabych stanowiskach odkrytych. Przednia straż udała się ku wybrzeżu. Przy potyczce tylnej straży zostali z 8. pułku strzelców ranieni porucznicy Storich i Schranzhoffer. Czternastu żołnierzy zginęło, siedmiu poniosło rany a kilku zaginęło. Z pułku piechoty Franciszka Karola zginął jeden żołnierz a trzech poniosło rany. Fortyfikowanie w Bisano postępuje dalej.

Cattaro, 26. listopada w południe. Tylko dla przykroj pory zimowej opuszczono zajęte stanowisko. Obie drogi przed Risanem zostały obsadzone wojskiem. Budowa założonych strażnic postępuje dalej. Przyczyni się to pomyślnie do ponownego posuwania się wojska. Kolumny Kaiffa i Fischera zostały przez trzy dni na równinie Dragaj, zaopatryły się w żywność na 90 dni i wyruszyły potem ku wybrzeżu.

Paryż, 27. listopada. „Journ. off.“ ogłasza ceremoniał przy dzisiejszem otwarciu izby. Cesarz osobiście wypowie mowę tronową. Wysłany przez Lessepsa telegram z Ismailii brzmi jak następuje: „Możecie niedorzeczne pogłoski, które niekorzystnie wpłynęły na akcyę kanału Suezkiego, zbić tem zapewnieniem, że w dziesięciu dniach 50 okrętów ważących 35.000 beczek, przepłynęło kanałem i stanęło w Port-Said bez najmniejszej przeszkody.

Florenca, 27. listopada. „Opinione“ donosi: Lanza przyjął dziś wieczorem stanowczo polecenie utworzenia nowego ministerstwa i konferował już pod tym względem z wielu wybitnymi politykami.

Alexandrya, 26. listopada. Kanclerz państwa wraz z szefem sekeyi Hofmannem odpłynął dziś z rana parowcem „Pluto“, przybędzie d. 29. do Brindisi, d. 30. do Floreny, zabawi tam dwa dni, a d. 3. grudnia wieczór stanie w Tryescie.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 27. listopada.
Hotel George: PP. Ks. Lubomirski H., z Krakowca.
Morawski W., z Oleżyc.
Hotel europejski: Obertyński W., z Łak.
Szafel I., adw., z Czerniowic.
Hotel Langa: Hanta F., c. k. rotm., Br. Liebenberg A., i Simdt F., z Wiednia.
Hotel angielski: Hr. Bobrowski K., z Rychliniec.
Torosiewicz M., z Poltwy.
Dr. Waygart Wal, adwokat, z Przemyśla.
Dnia 28. listopada.
Hotel George: PP. Wyczalkowski J., z Krakowa.
Dr. Wolański S., adw., z Sniatyna.
Winternic A., c. k. kapitan, z Wiednia.
Hotel europejski: Jakubowski J., z Żuklina.
Jordan K., z Konikowic.
Łopuszański B., z Czeszek.
Marynowski W., z Teniowie.
Hotel Langa: Gaus K., c. k. pens. generał, z Zloczowa.
Hotel angielski: Ks. Poniński A., z Dobrostan.
Gnoński J., z Wolicy komarowej.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. listopada.
PP. Agopsowicz K., do Wiednia.
Skarhek-Borkowski J., do Hurki.
Czajkowski H., do Bóbrki.
Gherghelli D., do Wiednia.
Pierzchała I., do Uszkowic.
Br. Rajski A., do Czech.
Tuszowski S., do Rosji.
Żurawowski G., do Horbacza.
Wich A., adw., do Czerniowic.
Dnia 28. listopada.
PP. Czerniakowski K., do Suchowic.
Czajkowski A., do Bóbrki.
Dąbski B., na Ukrainę.
Br. Horoch W., do Moraniec.
Dr. Moustata A., do Petroutz.
Skrzyszewski J., do Sewerynki.
Torosiewicz M., do Poltwy.
Br. Liebenberg A., i Simdt F., do Stanisławowa.
Mussakowski K., c. k. kap., do Stryja.
Barda V., adw., i Frölich I., adw., do Stanisławowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Table with columns: Pora, Barometr w mierze par spraw do 0° Reau., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery. Rows for 7, 2, 10 day forecasts and Deszczu: 0.66.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Table with columns: Efekta, Uskuteczn. sprzedaz, Kurs przeciętny, Kurs ostatni. Includes sections for Złote austriackie and D. 27. listopada.

Table with columns: Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zrotna w 35 latach po 5%, Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zrotna w 37 latach po 5%, Metaliki po 4 1/2%, Przewn. do wyl. z r. 1839 całe losy, etc.

Table with columns: Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł., Kol. gal. Karola Ludwika II. emisji, 5. Losy, Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a., etc.

Table: Kurs giełdy wiedeńskiej. Dnia 25. listopada 1869. 1. Dług publiczny. (Za 100 zł.) A. Państwa. pien. towar.

Table: 2. Akcje. Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%, Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a., etc.

Table: Telegrafowany kurs wiedeński. Dnia 27. listopada. Jednolity dług państwa w banknotach, etc.

DZIENNIK UBZĘDOWY.

(2933) Edykt. Nr. 2530. Ces. król. sąd powiatowy w Bukowsku niniejszem ogłasza, że celem zaspokojenia walczonych przeciw Dankowi Goliatowi 1. przez Jędrzeja Rajchla sumy 50 złr. w. a. z przynależnościami;

(1) termin do rozprawy na dzień 8. stycznia 1870 godzinę 9tą rano wyznaczono. Ponieważ sądowi miejsce zamieszkania Franciszka Sysła nie jest wiadome, przeto ustanowiono dla niego na jego koszt i niebezpieczeństwo kuratorem Wgo. p. adwokata Dr. Marcelego Kwiatkowskiego z substytucją Wgo. p. adwokata Dr. Ludwika Kapiszewskiego, z którym spór niniejszy podług obowiązującego postępowania sądowego przeprowadzony i rozstrzygnięty będzie.

minie osobiscie stanął i obronę wniósł, w przeciwnym bowiem razie wyniknąć mogące dla niego złe skutki sam sobie przypisać będzie musiał. Z c. k. sądu obwodowego. Stanisławów, 23. października 1869.

(2751) Edykt. Nr. 12703. Ces. król. sąd powiatowy miejsc. deleg. w Tarnowie niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomego Franciszka Sysła zawiadamia, że Maryanna Sysła w imieniu własnym i imieniem małoletniej swej córki Ewy z Sysłów zamężnej Kurowskiej pod dniem 15. września 1869 do L. 12703 przeciw Michałowi i Franciszkowi Sysłom pozew o uznanie współwłasności co do realności Nr. 42 w Gumniskach i zniesienia tej współwłasności przez publiczną licytację z p. n. w tutejszym sądzie wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego

(2925) Edykt. Nr. 14322. Ces. król. sąd obwodowy Stanisławowski uwiadamia niniejszem Józefa Piszczaka z miejsca pobytu niewiadomego, że gmina miasta Stanisławowa przeciw Janowi i Helenie Piszczakom, Helenie Zagorzańskiej, Józefowi Piszczakowi i innym dnia 6. sierpnia 1864 L. 12359 pozew o przyznanie prawa własności młyna na Belwederze pod Nr. 4 w Stanisławowie o unieważnienie i wymazanie pozycji tabularnych odnoszących się do własności tego młyna i oddanie połowy tego młyna wytoczyła, i że w skutek zgorzenia przedaktów tej sprawy do obrony termin na dzień 14. grudnia 1869 godzinę 10tą przed południem wyznaczony został, oraz że jemu kuratora w osobie p. adwokata Dra. Przybyłowskiego, któremu za substytutką Dra. Rosenberga dodaje się, ustanowiono, i temuż kuratorowi cytację z terminem powyższym dla niego doręczono.

(2770) Edykt. Nr. 5108. Ces. król. sąd powiatowy w Gródku niniejszem p. Zygmuntowi Kotkowskiemu wiadomo czyni, że przeciw temuż p. Julian Reiss podanie pod dniem 11. listopada 1869 do L. 5108 o tymczasowe zabezpieczenie sumy wełnowej 4000 złr. w. a. wniósł. Gdy miejsce pobytu p. Zygmunta Kotkowskiego wiadome nie jest, to ustanawia c. k. sąd powiatowy dla niego na tegoż koszt i niebezpieczeństwo p. Adolfa Henzego kuratorem. O czym się p. Zygmunta Kotkowskiego niniejszym edyktem zawiadamia. Gródek, dnia 11. listopada 1869.

(2814) Edykt. Nr. 57400. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia z życia i miejsca pobytu niewiadomego p. Józefa Drdlika, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania przez Chanę Kapeluszą z dnia 7. listopada 1869 do L. 57400, uchwałą z dnia 10. listopada 1869 do L. 57400 nakaz płatniczy na sumę wełnową 34 złr. w. a. z p. n. wydanym i ustanowionemu kuratorowi p. adwokatowi Dr. Pomianowskiemu doręczonym został. Lwów, dnia 10. listopada 1869.

(2806) Obwieszczenie. Nr. 51733. Z powodu, że księgosusz w zakładzie kontumacyjnym Podwołoczyskach wybuchł, zabroniono dalszego przepuszczenia bydła z Rosji do tego zakładu aż do nowego w tej mierze postanowienia. Co do powszechniej podaje się wiadomości. Lwów, dnia 10. listopada 1869.

(2900) **Vicitations-Ankündigung.** (2)

Nr. 17079. Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau wird zur allgemeinen Kenntniß gebracht, daß das Recht zur Einhebung der allgemeinen Verzehrungssteuer sammt 20%tigen Zuschlag vom Weinausdank und den steuerbaren Viehschlachtungen, dann der Fleischausdankung in den nachstehenden Pachtbezirken auf die Dauer des Solarjahres 1870, mit dem Vorbehalte der stillschweigenden Erneuerung auf das zweite und dritte Solarjahr, oder

aber unbedingt auf das Solarjahr 1870 im Wege der öffentlichen Versteigerung verpachtet werden wird. Die einzelnen Pachtbezirke werden an den nachstehenden Tagen ausgeteilt werden. Schriftliche Offerten sind bis 2 Uhr Nachmittags des der Vicitation unmittelbar vorangehenden Tages beim Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Krakau zu überreichen. — Die sonstigen Vicitationsbedingungen können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction oder bei allen Controll-Bezirksleitern des Krakauer Finanzbezirkes eingesehen werden.

Post-Nr.	Pachtbezirke mit Ortschaften	Der jährliche Fiscalspreis sammt 20% Zuschlag beträgt						Die Vicitation wird abgehalten werden	
		vom Wein		vom Fleisch		Zusammen		am	um die Stunde
		fl.	kr.	fl.	kr.	fl.	kr.		
1	Chelmek mit 23 Ortschaften	—	—	430	—	430	—	6. Dec. 1869	9 Uhr Früh.
2	Chrzanów „ 22 „	—	—	5331	—	5331	—	6. „ „	9 „
3	Jaworzno „ 27 „	—	—	1666	66	1666	66	6. „ „	3 Uhr Abends.
4	Kenty „ 20 „	—	—	3718	56	3718	56	6. „ „	3 „
5	Lodygowice „ 16 „	—	—	566	66	566	66	7. „ „	9 „ Früh.
6	Marecporemba 15 „	—	—	280	50	280	50	7. „ „	9 „
7	Prądnik czerwoný mit 23 Ortschaften	—	—	1960	—	1960	—	7. „ „	3 „ Abends.
8	Ślemień „ 12 „	70	30	270	50	341	—	7. „ „	3 „
9	Spytkowice „ 14 „	—	—	250	—	250	—	9. „ „	9 „ Früh.
10	Wieliczka „ 49 „	—	—	6681	50	6681	50	9. „ „	9 „
11	Żywiec „ 34 „	465	50	—	—	465	50	9. „ „	9 „

k. k. Finanz-Bezirks-Direction. — Krakau, am 22. November 1869.

(2744) **E d y k t.** (2)

Nr. 49636. Ces. król. sąd krajowy Lwowski nieobecny i co do miejsca pobytu nieznanym, a w razie ich śmierci z nazwiska, z życia i pobytu niewiadomym spadkobiercom, jako to: Maurycemu hr. Potockiemu, Emanuelowi Baer, Pawłowi Bienkowskiemu, Julianie Bienkowskiej, Pawłowi Soleckiemu, Anieli z Krukowieckich Sokołowskiej, Józefie Sosnowskiemu, Stanisławowi Urbańskiemu, Wojciechowi Soleckiemu, Piotrowi Tarnawickiemu, Magdalenie z Białoskórskich Czyżowej, Konstantemu Komar, Józefie, Maryannie, Zofii 3ga im. Komar, Józefowi, Witoldowi, Antoniemu 3ga im. Komar, Erazmowi Komar, Katarzynie Krzczewskiej, Julianowi Komar, Zygmuntovi Komar, Kasprowi Teofilowi 2ga im. Komar, Sabbie Komar, Włodzimierzowi Komar, Sewerynowi Komar, Stefani Komar, Teodorowi Keszyciemu, Karolinie z Keszycich Magnuszewskiej, Pawłowi Keszyciemu, Józefowi Keszyciemu, Sewerynie Komar, Edwardowi Komar, Wacławowi Balickiemu, Józefowi Januszkiewiczowi, Jędrzejowi Łabackiemu, Elżbiecie Bielskiej, Marcinowi Bielskiemu, Adamowi Bielskiemu, Teresie, Rozalii, Domiceli i Romanowi Bielskim, Stanisławowi Wierzbaczewskiemu, Eugenii z hr. Dzieduszyckich Romer i Karolinie z hr. Dzieduszyckich Załęskiej niniejszem wiadomo czyni, że Jakob Frenkel i Gittel Ehrenpreis pod dniem 24go września 1869 r. do L. 49636 wnieśli przeciw nim pozew o wykreślenie w księgach depozytowych ze sumy 319 duk. 10 kr. m. k. z większej 60.000 złp. z dóbr Twierdza z przyległościami do L. 21204 z roku 1847 złozonej i z funduszów przez jej fruktyfikacyjną elokację powstałych ciężarów na ten depozyt z pierwotnej sumy 60.000 złp. przeniesionych z p. n., który to pozew równocześnie uchwałą do L. 49636 do ustnej rozprawy zadekretowany, i w tym celu dzień sądowy na 21. lutego 1870 r. o godzinie 10tej przed południem ustanowiony został. Ponieważ miejsce pobytu zapozwanych wiadome nie jest, przeto sąd krajowy postanowił dla nich obrońcę p. adwokata krajowego Dr. Skalkowskiego, zastępcą zaś jego p. adwokata krajowego Dra. Tarnawickiego, oraz wzmiarkowanemu obrońcy treść pozwu z dnia 24go września 1869 r. do L. 49636 doręczył. Wzywa się przeto zapozwanych, ażeby na powyższym dniu sądowym osobiście lub przez pełnomocnika swego stawili się: w przeciwnym bowiem razie rozprawa cała tylko z obrońcą ich urzędowym przeprowadzoną będzie.

Z c. k. sądu krajowego.
Lwów, dnia 2. października 1869.

(2733) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 16184. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Jan Stasiewicz jako spadkobierca Józefa Stasiewicza pod dniem 23. października 1869 do L. 16184 o zapłaconie sumy 1800 złr. m. k. czyli 1890 złr. w. a. do tutejszego sądu przeciw p. Fortunatowi Głowackiemu skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin na dzień 21. stycznia 1870 o godzinie 9tej rano wyznaczony został.

Ponieważ pobyt zapozwanego nie jest wiadomym, przeczynał tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego p. adwokata Dra. Kapiszewskiego ze substytucją p. adwokata Dr. Kwiatkowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie. Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronięcia prawem przepisanych środków użył, inaczej z jego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisać musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, dnia 28. października 1869.

(2761) **E d y k t.** (2)

L. 4606. C. k. sąd powiatowy w Bełzie z miejsca pobytu niewiadomym Janowi i Andruchowi Dyki wiadomo czyni, że przeciw nim i przeciw Lewkowi Dyki pod dniem 6go października 1869 do L. 4606 Kaśka Dubska i Iwan Dubski pozew o wydanie 1/3 części spadkowej z pozostałego po Wasylu Dyki spadku do gospodarstwa pod l. 50 subrep. 41 w Dobroczynie należącego i ustąpienie przez Lewka Dyki z administracji tejże części spadkowej wnieśli. w skutek czego termin do rozprawy ustnej na dzień 11go stycznia 1870 godzinę 10. rano w sądzie wyznaczonym jest.

Gdy miejsce pobytu obu pierw pozwanych Iwana i Andrucha Dyki niewiadomym jest, przeto sąd powiatowy na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowił kuratora w osobie Petra Pilipeczuka właściciela gruntu w Dobroczynie, z którym rozprawa tego sporu wedle przepisów postępowania sądowego dla Galicyi przepisanej toczyć się będzie. Wzywa się więc niniejszem Iwana i Andrucha Dyki, aby weźmieli albo się osobiście stawili albo potrzebne środki obrony postanowionemu kuratorowi dostarczyli, lub innego zastępcę sądowi oznajmili, inaczej zle skutki zaniedbania sami sobie przypiszą. Z c. k. sądu powiatowego.
Bełz, dnia 18. października 1869.

(2892) **Ogłoszenie konkursu.** (2)

Nr. 989-Pr. Celem obsadzenia opróżnionej posady adjunkta przy c. k. sądzie powiatowym w Bohorodczanach z roczną płacą 900 złr. w. a., a ewentualnie z płacą 800 złr. w. a. Ubiegający się o tę posadę mają wnieść swoje podania w drodze prawem przepisanej do Prezydium c. k. sądu obwodowego w Stanisławowie najdalej w przeciągu 14 dni od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu w dzienniku urzędowym Gazety Lwowskiej. Z Prezydium c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 22. listopada 1869.

(2809) **E d i c t.** (2)

Nr. 16933. Vom k. k. Tarnower Kreisgerichte wird dem Chaim Kornmehl mittelst gegenwärtigen

Edictes bekannt gemacht, es habe wider ihn Sara Bibelmann wegen Zahlung der Wechselsumme von 170 fl. öst. W. f. R. G. am 13. October 1869 Zahl 15651 Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber mit Beschluß vom 14. October 1869 Zi 15651 die Zahlungsaufgabe erlassen wurde. Da diese Zahlungsaufgabe dem Belangten wegen unbekanntem Aufenthalts nicht zugestellt werden konnte, so hat das k. k. Kreisgericht zu dessen Vertretung und auf seine Gefahr und Kosten den hiesigen Dr. Advocaten Dr. Rosenberg mit Substitution des Dr. Advocaten Dr. Reiner als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtsache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.
Tarnów, am 14. November 1869.

(2898) **Vicitations-Auktion.** (2)

Nr. 2627. Wegen Lieferung der für das Jahr 1870 erforderlichen beiläufigen Menge von 6000 W. Ellen 7/8 Ellen breiten Paclleinwand wird am 6. December 1869 bei dem k. k. Finanz-Landes-Deconomate eine Vicitations-Verhandlung mittelst schriftlichen Offerten abgehalten werden. Lieferungsunternehmer können dajelbst die Bedingungen einsehen, und die mit einem Badium von 60 fl. österr. Währ. belegten Offerten am Vicitations-tage bis 2 Uhr Nachmittags überreichen.
Lemberg, am 25. November 1869.

(2768) **E d y k t.** (2)

Nr. 15027. Ces. król. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiađamia z miejsca pobytu niewiadomego Gerschona Horowitza, iż w skutek wniesionego przeciw niemu podania z dnia 16. sierpnia 1869 L. 11836, uchwałą z dnia 18. sierpnia 1869 L. 11836 nakaz płatniczy wydany i ustanowionemu kuratorowi Dr. Wurzłowi doręczony został. W Stanisławowie 27. października 1869

(2887) **E d y k t.** (2)

L. 590 III. 859/185. C. k. sąd powiatowy w Kutach daje do powszechnej wiadomości, że na zaspokojenie kwoty 220 zł. 85 c. wraz 6proc. odsetkami od 17. września 1862 liczyć się mającemi kosztów sądowych w kwocie 13 zł. 62 c. w. a. w skutek uchwały sądu krajowego w Czerniowiecach z d. 3. lutego 1869 l. 28624 odbędzie się na rzecz Beile Stettner publiczna sprzedaż realności do Majera Steinbrechera należącej, pod Nr. 239 w Kutach poł. żonej, w trzech terminach, a to 30. listopada 1869, jako w pierwszym, 9. grudnia 1869 jako w drugim, a 16. grudnia 1869 jako trzecim terminie pod następującymi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi suma szacunkowa w ilości 116 zł. 20 kr. w. a.
2. Na pierwszych dwóch terminach realność za cenę szacunkową lub powyżej takowej, zaś na trzecim terminie także poniżej ceny szacunkowej sprzedana będzie.
3. Każdy chce kupienia mający winien przed licytacją do rąk komisji licytacyjnej jako zakład kwotę 25 zł. w. a. złożyć.
4. Najwięcej ofiarującego zakład do depozytu sądowego złożonym, zaś innym licytantom zwróconym zostanie.
5. Najwięcej ofiarujący winien w przeciągu dni 30 po doręczeniu mu uchwały, mocą której akt licytacyjny do wiadomości wzięty został, połowę ceny kupna wliczając zakład do tejże, do sądu złożyć, drugą zaś połowę ceny kupna w przeciągu czterech miesięcy od dnia doręczenia powyższej uchwały wraz z 6proc. odsetkami od tegoż dnia licząc, do sądu złożyć.
6. Gdyby nabywca powyższym warunkom punktualnie zadość nie uczynił, natenczas zakład wraz ze złożoną częścią ceny kupna na rzecz strony egzekwującej na karb jej pretensyi przepada, a na prośbę tejże nowa licytacja powyższej realności na niebezpieczeństwo i kosztu kupiciela w jednym terminie za jakąkolwiek cenę rozpisana będzie.
7. Po uiszczeniu pierwszej połowy ceny kupna kupicielowi nabyta realność w fizyczne posiadanie oddana, po uiszczeniu drugiej połowy ceny kupna będzie teje nowa licytacja wszelkich ciężarów na teje realności ciężących zarządzoną będzie.
8. Wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przegłądać.

O tem zawiadamia się strony i wszystkich z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli, tudzież i tych, którzy po dniu 24. lipca 1868 prawo rzeczono by uzyskali, lub ktorem niniejsza uchwała weala lub nie wcześniej przed terminem licytacyjnym doręczoną nie została, przez kuratora w osobie Dawida Gottlieba.
Kutty, dnia 10. października 1869.

(2810) **E d y k t.** (2)

Nr. 3206. Ces. król. sąd powiatowy w Nowosiole podaje do wiadomości, iż Roman Kinasz, właściciel w Koszłak, powiatu Zbarzkiego, uchwałą c. k. sądu obwodowego z dnia 18go października 1869 L. 11939 za marnotrawcę uznany, i z tego powodu pod kuratelę wzięty został. C. k. sąd powiatowy.
Nowosioło, dnia 29. października 1869.

